

عنوان مقاله:

بررسی رابطه دین و اخلاق با نگاه به رویکرد حسن وقیح شرع غزالی

محل انتشار:

دومین همایش ملی عدالت ، اخلاق ، فقه و حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسنده:

رضوان نجفی - دانشجوی کارشناسی ارشد دین شناسی دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

تبیین پیوند دین و اخلاق در اندیشه متفکران اخلاق دارای اهمیتی ویژه است که بایستی با دقت و ظرافت لازم مورد بررسی قرار گیرد. آرا و نظریات متنوعی پیرامون این مسئله بیان شده است، برخی به تقابل دین و اخلاق و برخی دیگر به تقدم دین بر اخلاق باور دارند. آنچه در این مقاله به آن پرداخته می شود این است که ارتباط باید و نبایدهای اخلاقی با باید و نبایدهای دینی چگونه است. آیا اخلاق در مرحله تعیین اصول کلی خود متکی بر دین است یا مستقل از آن می باشد. برای تحدید این موضوع، دیدگاه اندیشمند و متکلم بزرگ مسلمانان امام محمد غزالی مورد بررسی قرار می گیرد. امام محمد غزالی قوانین دین اسلام را هماهنگ با قانون فطرت و نظام تکوین می داند. بر همین اساس دستورات اسلام را بهترین عامل بیدار کننده فطرت انسان می داند. غزالی علمی را اخلاقی می داند که دین اسلام بیان کرده باشد. وجود اخلاق و نیاز بشر به آن، دلیلی بر نیاز به دین است. بدین بیان که انسان ها هرگز بدون اخلاق نمی توانند زندگی کنند. اخلاقی بودن، یعنی انجام دادن آنچه خدا اراده کرده است. عقیده اصلی در اینجا این است که اخلاقی بودن بخشی از متدین بودن است و اخلاق جزیی از دین است و دین به منزله پشتوانه اخلاق می باشد. وی از متفکران اشعری مذهب است و معتقد به حسن و قبح شرعی و الهی بوده است. در نگاه وی، دین در تعیین اصول کلی اخلاق نقش اصلی را ایفا می کند. در نتیجه غزالی هم در مقام اثبات و هم در مقام ثبوت قائل به حسن و قبح شرعی می باشد.

کلمات کلیدی:

غزالی، دین، اخلاق، حسن و قبح ، شرع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/525878>

